

A Szűzanya 1917. május 13-án, vasárnap délben megjelent három egyszerű pástorgyermeknek a portugáliai Fatimában. Francisco Marto 9, húga Jacinta Marto 7, unokanővérük Lucia dos Santos pedig 10 éves volt. Éppen elmondták a rózsafüzért, amikor Cova da Iria-ban (az Iria völgyben) levő sziklatölgy fölött megpillantották az Úr Jézus édesanyját, aki azt kérte tőlük, hogy a következő hat hónap 13-án, ugyanebben az órában jöjjenek újra ide, ahol ismét megjelenik majd nekik. A harmadik jelenés alkalmával, 1917. július 13-én három titkot bízott rájuk, amelyek közül a harmadik közzétételére csak 2000-ben került sor II. János Pál pápa döntése után, a Hittani Kongregáció FATIMA ÜZENETE¹ című kommentárjával együtt. A titkok alábbi szövege ebben a dokumentumban található, úgy, ahogy a később karmelita apácává lett Lucia nővér leírta. Rövid összefoglaló olvasható a Magyar Katolikus Lexikon szócikkében² is.

A fatimai titkok

I.

A Szűzanya egy hatalmas tüztengert mutatott, melyről úgy tűnt, a föld alatt van. A tűzben elmerült ördögöket és lelkeket úgy láttuk, mintha átlátszó fekete vagy barna izzó szénparázs lettek volna emberi alakban, s hányódtak a lángok között, melyek mint hullámok vitték őket. Magukból az ördögökből és lelkekből is lángok, füstfelhő és szikrák csaptak ki. Minden irányba hullottak, mint a szikrák hatalmas tűzvészben: súlytalanul és egyensúlyt veszítve. Közben reszketve jajgattak iszonyatukban és félelmükben, s kétségbeesetten kiáltoztak fájdalmukban. Az ördögök szörnyű és fölismerhetetlen állatok iszonyatos és visszataszító formájában mutatkoztak, átlátszóak voltak és feketék.

Ez a látomás csak egy pillanatig tartott. És hála a mi jóságos Mennyei Anyánknak, aki korábban (az első jelenéskor) megígérte nekünk, hogy az Égbe visz, különben azt hiszem, meghaltunk volna az iszonyattól és a félelemtől.

II.

Akkor tekintetünket a Szűzanyára emeltük, aki jósággal és szomorúsággal telve ezeket mondta:

”Láttátok a poklot, ahova a szegény bűnösök lelkei zuhantak. Megmentésükre akarja megalapítani Isten a világban az én Szeplőtelen Szívem tiszteletét. Ha megteszik, amit mondok nektek, sok lélek megmenekül és békéjük lesz. A háború a vége felé jár; de ha nem hagyják abba Isten bántását, XI. Pius pápasága alatt egy másik, még rosszabb háború fog kezdődni. Amikor egy éjszaka majd látjátok, hogy ismeretlen fény támad, tudjátok meg, hogy ez a nagy jel, amit Isten ad nektek arra, hogy megbüntetni készül a világot bűneiért a háború, az éhínség, s az Egyház és a Szentatya ellen irányuló üldözések által. Ennek megakadályozására kérem, ajánlják föl Oroszországot az én Szeplőtelen Szívemnek, s vezessék be az engesztelő szentáldozást elsőszombatunként. Ha teljesítik kéréseimet, Oroszország meg fog térni és békéjük lesz; ha nem, tévedéseit a világra fogja szórni háborúk gerjesztésével és az Egyház üldözésével. A jók vértanúk lesznek, a Szentatyának sokat kell szenvednie, nemzetek fognak elpusztulni. Végül az én Szeplőtelen Szívem győzni fog. A Szentatya föl fogja ajánlani nekem Oroszországot, mely meg fog térni, és a világ egy békés korszakot kap ajándékkul.”

III.

A két, már korábban elmondott rész után Miasszonyunk bal oldalán, egy kicsit magasabban láttunk egy angyalt, bal kezében lángpallossal; szikrázva lángokat bocsátott ki magából, mintha föl akarná gyújtani a világot; de a lángok kialudtak, amikor találkoztak a Miasszonyunk felénk nyújtott jobbjaiból áradó sugárzással. Az Angyal jobb kezével a Földre mutatva hangos szóval mondta: "Bűnbánat, bűnbánat, bűnbánat!" Egy igen nagy fényességben, ami Isten, láttunk "valami olyasmit, mintha tükör előtt vonultak volna emberek", láttunk egy fehérbe öltözött püspököt "akiről úgy gondoltuk, ő a Szentatya". Sok más püspök, pap, szerzetes és szerzetesnő ment föl egy meredek hegyre, melynek csúcsán nagy kereszt állt fatörzsekből, mintha hántolatlan paratölgy lett volna; a Szentatya, mielőtt odaért, egy félig lerombolt, félig dűledező városon ment keresztül botladozó léptekkel, fájdalommal és aggodalommal telve imádkozott az út mentén heverő holtak lelkéért; fölérve a hegy tetejére, térdre borult a nagy kereszt lábánál, és egy csoport katona löfegyverekkel és nyíllal tüzelve rá, megölte őt.

Ugyanígy haltak meg egymás után csoportokban a püspökök, papok, szerzetesek és szerzetesnők, különféle világi emberek, különböző társadalmi osztályokból és állásokból való férfiak és nők. A kereszt két szára alatt két angyal állt, mindegyiknél kristály öntözőkanna, melybe összegyűjtötték a vértanúk vérének, s öntözték vele az Istenhez közeledő lelkeket.

---

¹ <http://uj.katolikus.hu/konyvtar.php?h=150#N3>

² <http://lexikon.katolikus.hu/F/fatimai%20jelen%C3%A9sek.html>